

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky: **M., s.r.o.**, B. 1, B., zastúpená: Advokátskou kanceláriou B., s.r.o., R. č. 29, B., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o odvolaní proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/30/2007 zo dňa 22.05.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/30/2007 zo dňa 22.05.2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok 2000 Sk do troch dní od doručenia rozsudku, na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e

- Odporkyňa rozhodnutím č. RP/30/2007 zo dňa 22.05.2007 uložila navrhovateľke:
- I. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 1 a § 35 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 30.09.2006 o cca 22:01 hod. odvysielala upútavkový blok počas programu *Môj sused zabijak 2*, za čo jej bola uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. upozornenie na porušenie zákona.
  - II. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 30.09.2006 o cca 22.01 hod. nezabezpečila, aby vysielanie reklamy v programe *Môj sused zabijak 2* bolo rozoznatelne a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby nebolo zameniteľné s inými zložkami programovej služby, za čo bola uložená navrhovateľke sankcia podľa § 64 ods. 1

písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. – pokuta vo výške 100 000 Sk.

Proti predmetnému rozhodnutiu v časti výroku II. podala včas odvolanie navrhovateľka dôvodiac tým, že odporkyňa porušila jednu zo základných zásad, ktorou je zákaz uloženia dvojitej sankcie za porušenie povinnosti, pretože za porušenie zákona uložila súčasne sankciu upozornenie na porušenie zákona a aj pokutu. Je názoru, že predmetné rozhodnutie odporkyne vychádza z nesprávnych skutkových zistení, keďže odvysielaním reklamy súčasne s odvysielaním titulkov programu „Môj sused zabijak 2“ prostredníctvom delenej obrazovky, nie je podľa názoru navrhovateľky v žiadnom prípade narušením celistvosti, hodnoty a charakteru programu. Obe zložky programu boli zachované vo vnímateľnej kvalite a zaradením reklamy počas tohto programu nemohlo, ani nedošlo k zhoršeniu kvality ich vnímania. Obrazová zložka programu „Môj sused zabijak 2“ pozostávajúca zo záverečných titulkov bola odvysielaná v celom rozsahu a v zodpovedajúcej kvalite. Zvuková zložka programu pozostávajúca zo záverečnej piesne bola len stíšená za účelom rovnocenného prezentovania zvukovej zložky upútavky.

Na základe uvedeného navrhovateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RP/30/2007 zo dňa 22.05.2007 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila odporkyňa tak, že odvysielaním upútavkového bloku počas programu „Môj sused zabijak 2“ navrhovateľka naplnila skutkovú podstatu správnych deliktov podľa dvoch ustanovení zák. č. 308/2000 Z.z., a to konkrétne § 34 ods. 1 zák. č. 308/2000 a § 35 ods. 1 s odkazom na § 35 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z.. Vzhľadom na skutočnosť, že na porušenie povinnosti stanovenej v § 35 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. navrhovateľka ešte nebola v čase spáchania predmetného skutku upozornená právoplatným rozhodnutím odporkyne, za jej porušenie jej nebolo možné uložiť pokutu.

Odporkyňa uviedla, že aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. značka 4 SŽ/17/2005 konštatoval, že zákon č. 308/2000 Z.z. nevylučuje možnosť uloženia pokuty za porušenie viacerých ustanovení jedným skutkom. Z tohto dôvodu aj v danom prípade odporkyňa rozhodla o uložení dvoch sankcií za porušenie dvoch povinností v súlade so zákonom.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení konštatovala, že sa stotožňuje s vyjadrením navrhovateľky, že vysielanie reklamy prostredníctvom delenej obrazovky nie je zákonom č. 308/2000 Z.z. a priori zakázané. Keďže splnenie podmienok ustanovených v § 35 ods. 6 cit. zákona je výnimkou k úprave obsiahnutej v § 35 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. Odporkyňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedla dôvody, pre ktoré nebolo možné v predmetnej veci ustanovenie § 35 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z. aplikovať na zistený skutkový stav. Najmä je to z dôvodu, aby sa nenarušila celistvosť, hodnota a charakter programu. Ďalej pri vysielaní reklamy prostredníctvom delenej obrazovky počas programu, je síce program odvysielaný celý, ale reklama počas tohto programu môže zapríčiniť i zhoršenie kvality vnímania programu. V tomto prípade po tom, čo odznali záverečné titulky slovenského znenia, navrhovateľka sústredila vysielaný program na jednu tretinu obrazovky a zároveň minimalizovala aj zvukovú zložku programu na hodnotu, ktorá nebola vnímateľná. Titulky k programu boli v takejto forme nečitateľné. Na ostatnej ploche obrazovky vysielala navrhovateľka upútavky na vlastné programy. Po odvysielaní upútaviek sa plocha, na ktorej prebiehali titulky, rozšírila na

celú plochu obrazovky, kde dobiehali posledné titulky a posledné sekundy hudby. Reklama resp. upútavkový blok bol teda odvysielaný súčasne s programom, a to takým spôsobom, ktorý znemožnil plnohodnotné vnímanie jeho vizuálnej a zvukovej zložky až do konca. Hudba a záverečné titulky k programu sú neoddeliteľnou súčasťou programu, ktorá uzatvára jeho celistvosť a dotvára jeho celkovú hodnotu. Podľa odporukyne z uvedeného teda vyplýva, že v danom prípade nebola vo vnímateľnej kvalite zachovaná ani obrazová, ani zvuková zložka programu, čím došlo k narušeniu celistvosti, hodnoty a charakteru programu.

Odporukyňa uviedla, že je názoru, že vec správne posúdila ako porušenie § 35 ods. 6 veta prvá v spojení s § 35 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z., zistila v dostatočnej miere skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Rozhodnutie nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku a na základe uvedeného navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporukyne č. RP/30/2007 zo dňa 22.05.2007 potvrdil.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľa obsiahnutých v podanom odvolaní, vypočul vo veci zástupcov účastníkov konania na pojednávaní v súlade s § 250q ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že námietky navrhovateľa obsiahnuté v odvolaní nie sú dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové prostriedky.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu, alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru, alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov, alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávateľom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 32 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. šot na účely tohto zákona je reklamné alebo telenákupné oznámenie zaradené do reklamného bloku.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu, ako aj z vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľka dňa 30.09.2006 v čase o cca 22:01 hod. odvysielala upútavkový blok počas programu „Môj sused zabijak 2“, tak že nezabezpečila rozoznateľne a zreteľne oddelené vysielanie reklamy od iných častí programovej služby tak, aby nebolo zameniteľné s inými zložkami programovej služby. Potom, čo odzneli záverečné titulky slovenského znenia, navrhovateľka stiahla celú plochu, na ktorej program vysielala asi na jednu tretinu celej obrazovky a zároveň úplne stiahla aj zvuk k programu. Titulky k programu boli v takejto podobe nečitateľné. Na ostatnej ploche obrazovky odvysielala upútavky na vlastné programy. Išlo o upútavky na programy: Vyvolení (dnes 22:10), Veľký hráč (zajtra 20.00), Nezvestní (21:00), Šaman (zajtra 22:00), Nikdy nehovor nikdy (pondelok 20:00), C.S.I.: Kriminálka Las Vegas (pondelok 20:55). Upútavky boli odvysielané spolu s ich zvukovou zložkou na pozadí typickým pre upútavky, ktoré bolo vidno nad a pod obrazom, v ktorom sa upútavky vysielali. Upútavkový blok však nebol oddelený žiadnym zvukovo-obrazovým prostriedkom pred jeho odvysielaním a ani na konci jeho odvysielania. Po odvysielaní upútaviek sa plocha, na ktorej prebiehali titulky, rozšírila na celú plochu obrazovky, kde dobiehali posledné titulky a posledné sekundy hudby.

Odporkyňa začala vo veci správne konanie oznámením o začatí správneho konania, ktoré bolo doručené navrhovateľke dňa 15.01.2007. Monitorovacia správa programu bola vypracovaná radou dňa 05.12.2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom monitorovacej správy programu „Môj sused zabijak 2“ odvysielaného dňa 30.09.2006 cca o 22:01 hod. zistil, že navrhovateľka potom, ako odzneli záverečné titulky slovenského znenia, stiahla úplne zvuk k predmetnému programu, pričom titulky k programu boli odvysielané len asi v jednej tretine celej obrazovky. Uvedeným konaním, podľa názoru súdu, navrhovateľka narušila celistvosť vysielaného programu. Znížením zvuku a umiestnením titulkov do jednej tretiny obrazovky spôsobila ich nečitateľnosť, čo možno považovať za narušenie hodnoty programu – „Môj sused zabijak 2“. Uvedeným konaním navrhovateľka nerešpektovala povinnosť upravenú v § 34 ods. 1 cit. zákona, pretože vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby, teda na oddelenie vysielania programu od vysielania reklamy mala navrhovateľka ako vysielateľka televíznej programovej služby, použiť zvukovo-obrazové prostriedky.

V tomto prípade upútavkový blok, ktorý bol odvysielaný počas záverečných titulkov k programu „Môj sused zabijak 2“, naplnil kritériá reklamy obsiahnuté v § 32 ods. 1 cit. zákona, pretože na účely zákona č. 308/2000 Z.z. sa za reklamu považuje akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu, **vrátane vlastnej propagácie**, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo **služieb**, vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávateľom reklamy alebo vysielateľom. Na vysielanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o reklame, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tomto prípade z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľka porušila svoju povinnosť tým, že upútavkový blok neoddelila zvukovo-obrazovými prostriedkami, typickými pre upútavkový blok, ktoré používa pred jeho vysielaním a na konci jeho odvysielania. Za zvukový predel sa dá pre tento prípad

považovať len zníženie zvuku končiaceho programu, čo je však zároveň porušením inej zákonnej povinnosti vysielateľa. Uvedeným postupom navrhovateľka dostatočne nezabezpečila, aby vysielanie upútavkového bloku bolo zreteľne oddelené od iných častí programovej služby a nebolo zameniteľné s inými zložkami programovej služby, tak ako to ukladá § 34 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z.

S poukazom na uvedené možno potom konštatovať, že odporkyňa rozhodla vo výroku - v časti II. napadnutého rozhodnutia zákonne, pretože navrhovateľka porušila povinnosť upravenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., za čo jej bola uložená pokuta v súlade so zákonom, vo výške 100 000 Sk a to podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ cit. zákona, v sume uloženej na dolnej hranici zákonného rozpätia za porušenie povinnosti upravenej v § 67 ods. 5 písm. a/ v spojení s § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. ako zákonné potvrdil.

Konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, znamenajúcou, že súd preskúma napadnuté rozhodnutie len v medziach a rozsahu určenom navrhovateľom. Súd teda nemôže z vlastnej iniciatívy prejav navrhovateľa nahradiť a sám vyhľadávať možné právne vady napadnutého rozhodnutia. Základným predpokladom konania je tvrdenie navrhovateľa, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach. Z opravného prostriedku musí byť zrejmé, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Navrhovateľ musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdenie o porušení zákona, ktorý však musí tiež konkretizovať, t.j. že správny orgán porušil vydaním rozhodnutia konkrétny zákon alebo iný právny predpis a to poukázaním na konkrétne ustanovenie právnych predpisov hmotného alebo procesného práva. Napokon treba uviesť, že v danom prípade je konanie koncentrované, čo znamená, že navrhovateľ môže žalobné body rozširovať len do konca lehoty na podanie opravného prostriedku. K žalobným bodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať.

Keďže v správnom súdnictve je súd viazaný dôvodmi obsiahnutými v návrhu – odvolaní súd sa už podrobnejšie nezaoberal preskúmaným rozhodnutím, nakoľko správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá okrem iného znamená, že rozsah preskúmania rozhodnutia súdom je v dispozícii navrhovateľa. Z uvedených dôvodov sa súd nezaoberal ďalšími dôvodmi, ktoré boli prednesené navrhovateľkou až na pojednávaní súdu dňa 01.07.2008, keďže boli uplatnené oneskorene.

Z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že zákon č. 308/2000 Z.z. nevyklučuje možnosť uloženia pokuty za porušenie viacerých ustanovení jedným skutkom, preto aj v danom prípade odporkyňa rozhodla zákonne o uložení dvoch sankcií za porušenie dvoch povinností.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke, ktorá nebola vo veci úspešná, nárok na náhradu trov konania.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie /opravný prostriedok/ vo výške 2000Sk, keďže nemala vo veci úspech /§2 ods.4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis

z registra trestov (ďalej len zákon), v spojení s položkou 10c/ Prílohy k zákonu – Sadzobníka súdnych poplatkov/.

P O U Ć E N I E : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 1. júla 2008

**JUDr. Anna Elexová
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková

Kanc:

Rozsudok po podpise JUDr. Elexovou opíš 11x a doruč :

1/ Advokátska kancelária B., s.r.o., R. č. 29, 811 01 B.

2/ Rada pre vysielanie a retransmisiu, Kolárska č. 6, 811 06 B. + vráť administratívny spis

Kal. na vrátenie doručeníek

Následne, po vrátení doručeníek, predlož VSU na porozsudkovú agendu a poplatkové preverenie.

V B. dňa 02.07.2008